

ČASOPIS DETÍ REEDUKAČNÉHO CENTRA V ČERENČANOCH



NADEJ

Číslo: 1



Školský rok
2010 / 2011

V dnešnom čísle nájdete:

- Halloween
- Výlet na Zbojskú
- Letné dielne v galérii
- Športové okienko
- Krásna jeseň
- Noví kamaráti
- Vtipy a DVD prekvapenie...



Obsah

1. Príhovor redakčnej rady
2. Spomienky na prázdniny
3. Výlet na Zbojskú
4. Letné tvorivé dielne v Mestskej galérii
5. Naši noví kamaráti
6. Burza nápadov
7. Listy detí
8. Naša školská záhrada
9. Z našej tvorby
10. Hymna RC Čerenčany
11. Odkazovač
12. Vtipy
13. Všetko najlepšie oslávencom
14. Rozlúčka s Júliou
15. Športové okienko
16. Konvergenzie 2010
17. Sviatok všetkých svätých
18. Halloween 2010
19. Workshop 2010
20. DVD prekvapenie

Milé deti !

Ani sme sa nenazdali a krásne vysnívané prázdniny sa skončili. Všetci ste opäť zasadli do školských lavíc a nastal čas povinností. Prehupli sme sa pomaly do mesiaca novembra a môžeme sa opäť tešiť na zimné - vianočné prázdniny.

Určite všetci, ktorí si to zaslúžite, ich budete tráviť doma pri svojich rodičoch a súrodencoch. Ale pokým príde ten krásny deň, na ktorý sa tak všetci tešíte, musíte ešte veľa na sebe popracovať. Musíte byť slušní, ohľaduplní, učiť sa, opraviť si známky a samozrejme byť dobrými žiakmi našej školy.

Sme radi, že sa vždy tešíte na nové číslo nášho časopisu. Je to časopis predovšetkým pre vás a o vás. My, dospeláci, sa ho snažíme pre vás len pomôcť vytvoriť. Budeme radi, keď v budúcnosti budete veľa, veľa písať o vašich akciách na skupine a v škole.

Chceli by sme sa poďakovať všetkým učiteľom, ktorí boli ochotní prispieť do časopisu svojimi názormi, postrehmi a zážitkami z vyučovania. Je to spestrenie časopisu, keď vidíte vašu dobrú prácu, ktorú ste odvedli v škole a vidíme za vami výsledky práce. Rovnako je to aj o vašich pekných akciách, ktoré organizujete na výchove, len škoda, že ich niekedy zabudnete zaznamenať a odovzdať pánom vychovávateľom. Dúfam, že príspevkov bude omnoho viacej v našom budúcom časopise, ktorý pre vás chystáme v mesiaci január. Iste budete plní zážitkov z prázdnin a akcií, ktoré sa budú pre vás robiť na skupinách. Je veľká škoda, keď sa o vašich pekných akciách nenapíše. Musíme pochváliť dievčatá s pani Chodúrovou, ktoré boli v tomto mesiaci najšikovnejšie a odovzdali najviac príspevkov. Do budúcnosti chceme vyhlásiť súťaž, že ktorá skupina odovzdá najviac príspevkov, bude odmenená sladkosťami.

Redakčná rada





Milí naši žiaci !

Prvý školský mesiac je už za nami. Ako rýchlo uplynul... Len nedávno sme pekne spolu sedeli v školskej jedálni a vítali našich nových chovancov. A už sa plnia naše hlavičky vedomosťami a žiacke knižky známkami. Možno u niekoho aj poznámkami. Iste ste si dávali na začiatku školského roka predsavzatie, že sa budete snažiť, že sa oproti vlaňajšku polepšíte. Niekomu sa darí viac, niekomu menej. My vám všetkým budeme držať palce. A verte, my pedagógovia, radi píšeme dobré známky. Tie vám všetkým želáme. Veľa chuti do učenia, milí mladí priatelia. Nech vám je heslo Ľudovíta Štúra mottom pre tento školský rok :

„Málo troviť, veľa tvoriť a učiť sa .“

To Vám praje

Vaša matikárka Darinka



Kokava - K O N V E R G E N C I E



V dňoch 23. – 26. septembra 2010 sme sa zúčastnili VI. ročníka tvorivého pobytu pre deti so špeciálnymi potrebami, ktorý sa uskutočnil v rekreačnej oblasti Kokava- Lúnia na chate Ipeľ.

Hneď, ako sme pricestovali, každá z nás dostala menovku aj s názvom skupiny, do ktorej bola tá ktorá z nás pridelená. Pretože bolo krásne, hneď vo štvrtok po obede sme mali prechádzku v prírode, jazdu na koňoch a voľnú zábavu. Večer sme mali divadelné predstavenie „Cirkus Kristínka“ a potom takú kratšiu diskotéku.

V piatok sme začali úplne super úžasnými raňajkami, tzv. švédskymi stolmi, a potom sme začali pracovať podľa jednotlivých dielní. Rozpis visel v jedálni a každý si našiel svoju skupinu podľa menovky. Mali sme zaujímavé dielne, ako výtvarnú dielňu, kde nám predstavili zaujímavú techniku „enkaustiku“. Pracovali sme so žehličkou, na ktorú sme nanášali farebný vosk a potom sme ňou prešli po papieri. Robili sme žehličkou odtlačky, vlnovky a všeličo iné. Vznikli zaujímavé vzory.



Potom sme si maľovali tričká, pracovali s hlinou, vyrábali rôzne vázičky... Veľmi nás prekvapilo spoločné cvičenie zvané „zumba“. Tancovali sme celú hodinu a veľmi sa nám to páčilo.

Zoznámili sme sa so žiakmi iných ŠZŠ, spievali sme s p. Pákovou, krásne hrala na gitare, nechala nás spievať a tancovať v herni. V piatok sme šli zase na pastvinu, ale pri ihrisku sme sa vozili aj na štvorkolkách. Od 15.00 hod. sme pokračovali v dielňach až do večere.



Večer sme mali súťaž „ Na Kokave hľadáme talent “, kde sa zapojila Marika Ráčzová s Katkou Kováčovou, najprv spievali, ale potom Katka tancovala sama a bola fakt dobrá.

V sobotu sa zopakovalo sme pracovali zase a pred večerou nás Megová, ktorá sa na Večer nám prišli z Rimavskej Soboty diskotéku.

Všetky dievčatá sme sa zúčastnili tejto akcie nových Pudi a našli si

Okrem toho sme vyhrali množstvo

cien a to nielen pri tanci, speve a rôznych hrách, ale sme vyhrali aj súťaž o najčistejšiu izbu – a to Júlia Tran Vanová, Katka Kováčová, Juliana Hečková, Marika Ráčzová a AMA Balúchová.

Ďakujeme aj pani Chodúrovej za to, že nás vybrala na túto akciu a že sme sa mohli naučiť veľa nových a pekných vecí.

Bola s nami aj Barborka Bobáková. Tak, páčilo sa ti na Kokave? Nám áno !!!



skoro všetko, len v iných dielňach prekvapila pani nás prišla pozrieť. zahrat' chlapci a na záver sme mali

veľmi rady, že sme a spoznali veľa veľa kamarátov.



Čo ma tu baví a čo nie

V tomto ústave ma baví škola, lebo je tu ľahké učivo a sú tu dobrí učitelia.

Ešte mám veľmi dobrú vychovávateľku pani Chodúrovú a aj pána Chodúra.

Ešte ma to tu baví aj preto, lebo sú tu mäkké postele a mám tu kamarátky, ktoré sú mi ako sestry. Mám tu aj dobrého kamaráta Kristiána Horvátha, je pre mňa super chalan, veľmi som si ho obľúbila a má za priateľku moju kamošku Marcelu a veľmi dobre sa ku nej správa. Nemám rada, že sa niekedy s dievčatami hádame. Keď sme už skupina, tak nech sme normálne a nie ako postihnuté. Sú tu dobré kuchárky a dobre varia.. Nebaví ma anglický jazyk a ani upratovanie, ako napr. umývanie okien.



Baví ma hudba, rada tancujem a s mojimi kamoškami sme si už nacvičili tanček.

Pána Chodúra som si obľúbila preto, lebo keď sme prišli do vily, bolo chladno a dal nám zahriať čaj a je veľmi starostlivý. Ach, keby boli takí všetci vychovávatelia, tak by som tu bola až do 25. A to je všetko. A je tu dobrý riaditeľ. No myslím tým, že je haluzný.

Nikola Lacková A2

Už som si tu zvykla, našla som si kamarátky a niektoré som si obľúbila. Chlapci sú tu tiež v pohode. Na skupine máme dobrých vychovávateľov, takže sa nemám na čo sťažovať. Sú tu dobré kuchárky, dobre varia.

Veľmi ma tu baví šport – hlavne volejbal. Bola som už aj na pretekoch v behu. Okrem športu aj rada tancujem a chodíme na všelijaké pohybové hry. Som rada, že Nikola je so mnou na skupine. Chodím s Kristiánom a mám ho moc rada, len niekto nám závidí a bráni nám, a to ja nedovolím. To je asi všetko o mne.

Marcela Poláková A2

Je tu celkom fajn, aj baby sú v pohode. V škole dosahujem lepšie výsledky ako inde. Som zaradená na skupinu A2. Mojimi vychovávateľmi sú pán Chodúr a pani Chodúrová. S dievčatami je sranda.

Medzi moje záľuby patrí – počúvanie hudby, tanec, rada sa fotím .

Okrem mňa tu boli ešte moje štyri sestry: Dáša, Stela, Nikola, Verona.

To je asi všetko.



Žaneta A2

V tomto ústave ma baví škola a sranda s chalanmi. Čo ma tu nebaví, je pracovať, nenávidím pracovnú činnosť. Za tú dobu, čo som tu, sa mi ľúbilo, že som bola na Kokave. Bola tam sranda, jazdili sme na štvorkolkách. Čo som tu, úprimne poviem, nepáči sa mi tu. Je tu dobre, ale už nech som doma. Je tu veľmi ľahká škola, mám dobré známky. Na skupine je dobre. Keď tu boli iní vychovávateľia, nepáčilo sa mi to, že sme ani vonku neboli, len keď sme išli do jedálne. Začalo ma tu baviť hrať volejbal, ale bola som aj na súťaži v behu a to v Rimavskej Soboty. Baví ma tu učiť sa matematiku, ale najradšej pozerám telku a počúvam hudbu.

Som rada, že som na skupine s Vierou, je s ňou sranda, môžem sa s ňou porozprávať o čomkoľvek, je strašne dobrá baba. No už som od nej chytila hluchotu, ale to nevadí. Som rada, že je ku mne milá, proste ju mám moc rada. Keby boli také všetky baby, ale čo narobíme. Mám moc rada aj Nikolu. Je moc srandovná a aj s ňou sa môžem porozprávať o hocičom. Som rada, že som s ňou na skupine. A to je všetko.

Ama Baluchová A2

Spomienky na prázdniny

Moje prázdniny sa začali 30.6.2010. Tieto prázdniny som strávila doma s rodinou. Prázdniny boli „S U P E R“. Doma mi bolo dobre... ako každému z nás... Až na jednu vec, pohádala som sa s mojimi kamarátkami, ale teraz mi píš, že ich to mrzí, že mi ublížili. Veľa som myslela na ústav a chýbali mi moje kamarátky, hlavne Katka Krepsová, a aj Dano Oláh...

Tešila som sa sem.

Tieto prázdniny som strávila s Ivanom a s jeho frajerkou!!! Bolo proste super.

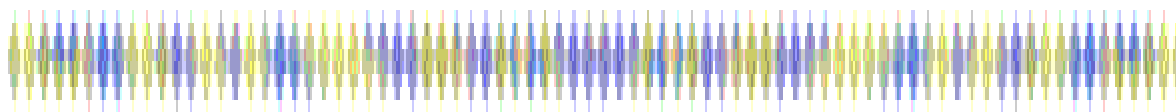
Tešila som sa aj na volejbal. Keď som sa vrátila z prázdnin, tak robil pán Žigo, ktorého som nepoznala, ale zdal sa mi dobrý. Moc som sa hanbila, zabudla som hrať volejbal, ani zasmieť sa som nevedela. No teraz viem. Doma som stretla aj môjho naj...kamoša a tiež brata z DD. Som rada, že som bola doma a zažila to, čo som nečakala.



Viera M. A2

Volám sa Monika Smažáková a mám 14 rokov. Tak ja som bola cez prázdniny v ústave a mali sme tu Workshop. Ja som bola na fotografickom, veľa sme fotili a bola sranda. Potom robila pani Megová, naša triedna, a zobrala nás na záhradu, spravila dobrý sirup a zobrala nás aj na kofolu a nanuk. Cez prázdniny bolo dobre, nemôžem sa sťažovať. Boli sme s pánom Szajkóom v Rimavskej Sobote a on nám kúpil zákusky a zmrzlinu a v Kauflande sme si kúpili malinovku. Podobných zážitkov bolo viac.

Monika Smažáková A1





Tieto letné prázdniny som trávila tu v RC, nebola som doma. Ale zato som sa tu mala celkom dobre. Dva týždne tu bola so mnou aj sestra Dušanka. Cez prázdniny tu bol Workshop, boli sme u pána Rétiho na strelnici, kde boli rôzne súťaže a aj ceny. Cez prázdniny robili u nás aj páni učitelia, ako pani Megová, pani Žigová, pani Sivoková aj s pánom Sivokom, pán Žigo, pán Hedvigy.

Táňa Čipková A1



Letné prázdniny som strávil v ústave, lebo mám rodičov v zahraničí. Hneď, ako sa skončil školský rok, sme sa prezliekli a išli von hrať futbal. O pár dní sme išli k pánovi Rétimu, kde sme mali súťaž vo varení gulášu. Všetci sme to zvládli výborne. Lenže som si prial, aby bola škola. Ved' mi aj chýbala.

Denis Balažovič 1. VS

Už pred odchodom domov som rozmýšľal, čo budem robiť doma. Každý deň som si naplánoval naplno. Každý deň som chodil na brigády a z brigády som sa chodil s kamarátom zabávať. Chodili sme po tancovačkách, po zábavách. Sem – tam som si ale spomenul na niektorých dobrých vychovávateľov a mojich kamarátov. Doma som sa snažil pomáhať rodičom, aby boli spokojní.

Našťastie som nič nevyviedol. Najlepšie zážitky som mal asi posledných päť dní s kamarátmi a s rodinou. Deň pred návratom som si uvedomil, ako rýchlo ubehli prázdniny.

Na návrat sem som sa aj tešil, aj netešil, ale nerozmýšľal som nad tým, že by som sa nevrátil.

Anonym

Tak, keď som odišiel z RC, tak som bol rád, že budem doma s rodinou. Prvý deň som bol doma a pomáhal mamine. Na druhý deň som ešte stále spomínal na RC a chýbali mi niektorí vychovávateľa, ale aj deti. Moje ďalšie dni som chodil s kamarátom na brigádu až do konca prázdnin. Som rád, že som mohol byť s maminou doma. Raz som sa šiel vozit' s kamarátom na motorke, bolo mokro, nechcel zobrať prilby a my sme spadli a kamarát si rozbil hlavu a museli mu ju zašívaj, ja som si vyklbil rameno a museli mi ho naprávať.

Ani sa mi sem nechcelo vrátiť, ale čo už spravíme, asi nič. Posledný deň pred návratom som sa trochu opil a to boli moje prázdniny.

Anonym





V sobotu 30. októbra sa uskutočnilo kultúrno-zábavné popoludnie aj s diskotékou. Všetko sa to začalo o 15:00 olovrantom a potom nasledoval program.

Každá skupina si mala pripraviť krátky program a vystúpiť s ním. Naša skupina A1 si pripravila 2 pesničky a jeden tanec. Myslím, že sme to celkom dobre odspievali a aj dievčatá zatancovali pekný tanec.

Najviac sa mi páčilo vystúpenie, kde nám zaspievali pieseň Malý princ.

Najlepšie na všetkom bola diskotéka, mali sme aj paru a dobre sme sa zabavili .

Chcela by som sa za to poďakovať vychovávateľom, ktorí to pre nás zorganizovali.



Tatiana Čipková A1

Letné dielne v galérii

Cez prázdniny som bola tu v RC . Bolo tu celkom dobre . Začali sme WORKSHOPOM a po skončení sme boli s pani Šerešovou a p. Chodúrovou v Rimavskej Sobote v galérii. Tu boli tvorivé dielne. Prvý deň sme si spravili svoju vlajku.

Vyrábali sme klobúky a kahance. Na druhý raz sme nešli, pretože nemal kto prísť pre nás. Ale v pondelok sme šli ráno vlakom a vtedy sme robili obrázky z farebnej kriedy, modelovali sme na kamene rôzne odkazy, lúštili tajničku, hľadali sme poklad po námestí.

Bolo nám tam veľmi dobre, veľmi sa nám páčil záver, všetci sme dostali zmrzlinu a potom sme šli s p. Chodúrovou na plaváreň , objednali sme si pizzu a vrátili sa okolo 16-tej späť do Čerenčian.

K.Kováčová A2

výlet na Zbojskú

Tak cez prázdniny som bola na Zbojskej, išli sme vlakom. Hneď po príchode nám pán Réti kúpil dražé a keksíky. Zažili sme perfektný deň. Kým sme prišli na Zbojskú, museli sme prekonať veľa prekážok, ako preskakovať cez rieku, prejsť veľký kopec a tak. Pán Réti nás všetkých pozval na obed, mali sme halušky a kofolu. Celé popoludnie sme mohli behať po lese a šialiť sa. Videli sme aj zvieratá. Keď sme sa vracali domov, tak sme aj fotili, aby sme mali pamiatku.



Najlepšie bolo, ako sme sa s pánom Horváthom hojdali na hojdačkách. Veľmi dobre sme sa porozprávali a deň nám ušiel ani neviem ako, ale zrazu sme už boli naspäť v Čerenčanoch.

Chcela by som sa za tento pekný výlet poďakovať pánovi Rétiemu a pánovi Horváthovi.

Monika Smažáková A1



Letné tvorivé dielne v Mestskej galérii

Žiaci z nášho zariadenia v priebehu mesiaca júl 2010 sa zúčastnili letných tvorivých dielní pre deti v Mestskej galérii v Rimavskej Sobote so mnou a s p. Chodúrovou. Lektorkami tvorivých dielní boli Mgr. Eva Talánová a Nad'a Mihál'ová. Host'om bol Doc.Štefan Balázs, akad.maliar. Program trval štyri dni.

1. deň

Pracovali sme na tému : Všetci pozerajú Alicu– po zoznamovacej aktivite sme sa preniesli v duchu do príbehu Alica v krajine zázrakov. S pomocou pána klobúčnika sme si vytvorili svoj vlastný uletený klobúk a bláznivé šperky z fimo hmoty. Použili sme techniky: šperkárstvo, modelovanie, konštruovanie, memorovanie. Hotové klobúky a šperky si žiaci mohli zobrať domov na pamiatku.



2.deň

Fialový deň- pracovali sme s jedinou farbou, a to s fialovou. Robili sme fialový chemický pokus, zbatikovali sme fialové tričká a ochutnali sme fialové občerstvenie. Použili sme techniky: enkaustika, batikovanie, chemický pokus, kresba.

3. deň

Po stopách tajomstiev Rimavskej Soboty: v tento deň sme odhalili všetky tajomstvá, ktoré pred nami Rimavská Sobota skrýva už celé stáročia. Techniky:mal'ovanie, frotáž, súť'aže, hádanky, hlavolamy.



4.deň

Cesta okolo sveta : Spoznávali sme jednotlivé krajiny podľa tanečnej hry Tancovačka, potom na Slovensku sme sa posilnili šmirkasom – bryndzová nátierka. V duchu sme sa preniesli do krajín, pre ktoré sú typické mandaly, pyssla, fondue, vejár. Použili sme techniky: konštruovanie, zhotovenie pyssla a mandaly, tanec.

Počas štyroch dní k príjemnej atmosfére nechýbalo ani občerstvenie a sladké odmeny, cukríky a zmrzlina.

Touto cestou by som pochválila účastníkov, naše žiačky za dobré správanie a za mimoriadnu aktivitu. Dievčatá boli pochválené aj priamo v galérii lektormi.

*Ďakujem a teším sa na d'alšiu spoluprácu
Šerešová Andrea*

Naši noví kamaráti



*Volám sa **Michal Mičinský**. Som z Banskej Bystrice a mám 12 rokov. Som tu preto, lebo som v škole neposlúchal a chodil poza školu. Rád hrám futbal a basketbal. Budem sekať dobrotu, aby som sa rýchlo dostal domov. Budem rád, keď sa dostanem domov na vianočné prázdniny.*

*Volám sa **Barbora Bobáková**. Mám 13 rokov. Narodila som sa v Banskej Bystrici, ale bývam v Hnúšti. Keď som sem prišla ako nová, bolo mi veľmi smutno za Bačkovom. No postupne som si zvykla. Som rada, že ma pani Chodúrová vybrala na výlet a chcela by som sa jej za to veľmi poďakovať. Rada spievam a tancujem, športujem. Našla som si tu dobrú kamarátku, volá sa Irenka Kováčová. Moja nová triedna sa volá pani Marta Megová. Je to veľmi milá a dobrá pani učiteľka.*



Tiež pán vychovávateľ Szajkó je dobrý a milý. Na výchovnej skupine, na ktorú ma zaradili, je tiež veľmi dobre. Postupne som si tu zvykla a som spokojná, že ma sem zaradili .



*Volám sa **Monika Smažáková**. Mám 14 rokov. Bývam v Topolčanoch . Prišla som sem 21. 6. 2010. Prišla som sem preto, lebo som nechodila do školy a robila som zle. Mám rada tanec a spev. Chcela by som sa zmeniť.*

Volám sa **Anna Kováčová**. Mám 13 rokov, pochádzam zo Zvolena. Som tu preto, lebo som neposlúchala a robila som zle...Veľmi by som sa chcela zmeniť. Rada kreslím, tancujem, hrám volejbal. Chcela by som sa veľmi rýchlo dostať domov.



Volám sa **Juliana Hečková**. Pochádzam z Veľkého Krtíša. Mám 13 rokov. Prišla som sem preto, lebo som mala doma problémy. Moje záľuby sú: basketbal, korčuľovanie, bicyklovanie. Keď som sem prišla, vôbec mi táto škola nepripadala ako ústav. Veľmi rýchlo som si tu zvykla. Je tu celkom fajn.

Volám sa **Marián Rovňaník**. Mám 13 rokov. Pochádzam z Čadce – Horelice. Som tu za záškoláctvo. Ďalej som kradol a neposlúchal rodičov. Rád športujem, hrám futbal, ale rád sa venujem aj pracovnej činnosti.



Volám sa **Ladislav Kora**. Pochádzam z Lučenca. Prečo som tu ? Pretože som bol zlý.

Volám sa **Marcela Poláková**. Mám 15 rokov a pochádzam z Handlovej. Som tu preto, lebo som nechodila do školy a robila som zle. Moje záľuby sú: tanec, počúvanie hudby. Páči sa mi tu, no napriek tomu by som sa chcela veľmi rýchlo dostať domov.





Volám sa **Rudolf Velický**. Pochádzam z Trnavy. Mám 12 rokov. Moje záľuby sú: futbal, volejbal, knihy. Dostal som sa sem preto, lebo som kradol, fajčil. Som tu na 6 mesiacov. Musím poslúchať a byť dobrý, aby sa mi nič neprihodilo a išiel som rýchlo domov.

Volám sa **Anna Mária Amália Baluchová**. Mám 13 rokov. Bývam v Prievidzi. Som tu preto, lebo som nechodila do školy. Moje záľuby : jazda na koňoch a starostlivosť o zvieratá. Do Čerenčian som prišla zo Zlatých Moraviec. Celkom som si tu zvykla. Dúfam, že sa odtiaľto dostanem veľmi rýchlo domov.

Zatiaľ sa snažím. Tie tri týždne, čo som tu, mi ubehli ako voda.



Volám sa **Žaneta Sípsová**. Do tohto zariadenia som prišla z RC Zlaté Moravce. Som tu mesiac a pomaly si musím zvyknúť na celý tento režim. Rada počúvam hudbu, tancujem. Okrem mňa tu boli 4 moje sestry : Dáša, Stela, Nikola, Veronika. V škole mám zatiaľ dobré známky, je tu celkom fajn. Baby sú tu v pohode. Som zaradená do A 2. To je asi všetko.



Volám sa **Dávid Kardoš**. Mám 13 rokov – o chvíľu 14. Pochádzam zo Štúrova. Pred rokom som bol v Bratislave na Trnávke za školu, lebo som neposlúchal a keď som odtiaľ vyšiel, dali ma do inej triedy. Vtedy nikto so mnou nemal problémy a ani ja s nimi. Teraz mi chcú povedať, že som tu za školu! Ale ja im neverím! Som zaradený na 3. VS. Pomaly si zvykám. Sú tam dobrí aj zlí chlapi. S Pecúšom nemám problém, ani s Robom, a ostatní sú takí normálni, okrem Romana.



Volám sa **Tomáš Horský**, mám 14 rokov. Pochádzam z B. Bystrice. Mám rád šport a ostatné vás nemusí zaujímať. Ale nie, mám rád svoju rodinu a chýba mi, ale nešlo mi to v živote tak, ako malo a za to som tu, a dúfam, že sa čoskoro vrátim domov...

Volám sa **Roman Velický**, mám 14 rokov a pochádzam z Trnavy. Som tu kvôli záškoláctvu, neskorým príchodom domov a za drzé správanie voči učiteľom. Cítim sa tu dobre. Som tu mesiac, ale napriek tomu som tri dni preplakal. Mám rád šport. Mám tu veľa kamarátov, ktorí mi pomáhajú. Zatiaľ sa mi celkom darí. Som tu na šesť mesiacov a dúfam, že neurobím žiadnu hlúposť a pôjdem domov.



Volám sa **Kristián Deleman**. Mám 11 rokov. Pochádzam z Košíc. Prišiel som sem z DD Laškovce. Rád sa hrám s autíčkami. Je mi tu dobre a páči sa mi tu.

Volám sa **Mária Ráczová**, mám 13 rokov. Pochádzam z DD Šíd. Som tu preto, lebo som mala veľké problémy. V Čerenčanoch sa mám celkom dobre. Veľmi som si obľúbila pánov vychovávateľov, pánov učiteľov, pani sociálnu a pána riaditeľa. Som rada, že som mohla spoznať dobrých ľudí. Mala som možnosť ísť aj na výlet do Kokavy. Ani som si nemyslela, že tam bude tak dobre. Bola som tam s Júliou, Katkou, Barborou a s pani Chodúrovou. Spoznala som veľa nových ľudí, naučila som sa tam nové veci. Vážim si to, že keď mám problém, tak môžem ísť za dospelými a vždy mi pomôžu. Mojim cieľom je vychodiť školu.



Volám sa **Patrik Lukáč**. Mám 11 rokov. Pochádzam z Trebišova. Rád počúvam hudbu hip - hop. Mám rád pani Šerešovú a pána Csanka.

Volám sa **Arpád Szabó**. Mám 13 rokov. Bývam v Lubyni, okres Trebišov. Rád počúvam hudbu hip- hop. Rád športujem. Hrám futbal a hokej.



Volám sa **Martin Baláž**. Mám 15 rokov . Pochádzam zo Žarnovice. Som tu preto, lebo som sa zle správal doma a chodil som poza školu. Hrám na klarinet, bicie a rád spievam. V Žarnovici som chodieval do kostolného zboru.

Volám sa **Nikola Lacková**. Pochádzam z Handlovej. Mám 15 rokov a som žiačkou 6. triedy. Zaujímam sa o šport. Rada varím, umývam riady. Keď som chodila do školy v Handlovej, tak ma nebavila matematika, pretože sme mali hnusnú učiteľku, ktorá ma nemala v láske a ani ja ju. Raz sme sa v tej triede pochytili, a preto na nás zavolať policajtov. Potom som si našla dve kamošky. Dohodli sme sa, že si urobíme také malé prázdniny, že nebudeme chodiť do školy. Trvalo to asi 1 mesiac. Rodičia si chodíme do školy, no my sme chodili ku kamoške. Rodičia samozrejme na to prišli. Potom sme išli k pani riaditeľke Elene Šoltisovej. Dala mi ešte jednu šancu, že ak sa zlepším, tak ma nedajú do ústavu. Nejaký čas som chodila povinne do školy, a potom už zase nie. Nakoniec som mala 900 neospravedlnených hodín. A jeden deň, keď som mala ísť na kontrolu k doktorovi, ma zobrali do ústavu. Veľmi ma to mrzí, pretože som tu bez súrodencov a rodičov. Mrzí ma, že som nestihla narodeniny môjho brata a sestry, ale musím to prežiť. V ústave sa mi páči, pretože máme dobrých vychovávateľov. Baví ma aj škola, pretože je tu výborný riaditeľ a dobrí učitelia.



mysleli, že

Volám sa **Dávid Gottaš**. Prišiel som sem zo Žiaru nad Hronom. Prišiel som sem preto, lebo som nechodil do školy, fajčil som a bil som sa. Moje záľuby sú: bicyklovanie, futbal.



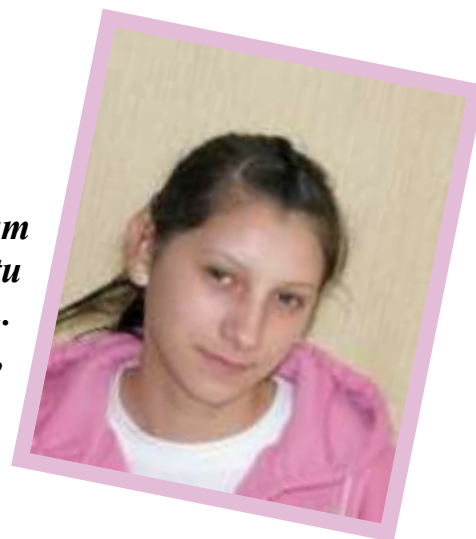
Volám sa **Lukáš Červeňák**. Mám 13 rokov. Bývam v Šarišskom Jastrabí. Som tu preto, lebo som nechodil do školy. Rád športujem, hrám futbal a rád pracujem.

Volám sa **Róbert Bandy**. Mám 13 rokov. Prišiel som sem z DD v Šarišských Michaľanoch. Prišiel som sem preto, lebo som robil zle, rozbíjal som okná a hral som sa na elektrikára.



Volám sa **Kristián Sendrei**. Mám 13 rokov. Bývam v dedine Potok. Rád športujem, kreslím.

Volám sa **Soňa Jirušková**. Mám 14 rokov. Bývam v Považskej Bystrici. Rada športujem. Som tu preto, lebo som nechodila do školy, fetovala som. Moje najlepšie kamarátky sú Táňa Čipková, Lad'a Oláhová.





BURZA NÁPADOV

Chcela by som poprosiť všetky deti o naplnenie košíka nápadmi / rôzne hry, pesničky, riekanky, rozumové, pohybové cvičenia, scény a iné/. Nápady budú slúžiť na lepšie a zaujímavejšie spestrenie spoločnej činnosti.

***Tieto **nápady** spolu s odpoveďami na otázku :
„ Čo som zistil opačným správaním, ako sa odo mňa
očakávalo? “***

***čaká psychologička do 30.11.2010. Niektorých neminie
zaujímavá odmena.***

Vaša psychologička

SPOLUPRÁCA



Tolerancia - rešpektujem mladších, slabších, chorých, staršími sa nedám vyprovokovať.

Milé deti !

Opäť by som sa vám chcela prihovoriť. Dlho som premýšľala, čo vám dnes poviem.

A poviem vám niečo o tolerancii, ignorácii, provokácii a spolupráci. Ako obvykle, aj dnes skúsme spolu premýšľať, správať sa a konať. No dnes to spravme opačným spôsobom ako chceme. Sme nahnevaní, nič sa nám nedarí, na vyučovaciu hodinu príde iný učiteľ, ktorého sme nečakali, vonku prší, niektorý menší, slabší chlapec na skupine nemá svoj deň a potrebuje väčšiu pozornosť zo strany dospelého ako ja, mali sme ísť na brigádu, na športový tréning, ale nemôžeme – a my sa usmievame, sme k iným milí, pomôžeme a ochránime slabších, viacej a dôkladnejšie sa pripravujeme na vyučovanie, viacej rešpektujeme a počúvame vychovávateľa, učiteľa a všetkých dospelých a zistíme, že

/ Odpovede na danú otvorenú vetu spolu s nápadmi na lepšiu spoluprácu čaká psychologička do 30.11.2010/

Vaša psychologička

Nezabúdajme na to, že sme všetci na jednej lodi, máme rovnaké problémy, preto spolupracujem s každým dieťaťom aj slabším, menším, pritom však nezabúdam ani na jedného dospelého.

Starších a dotieravejších provokatérov ignorujem, radšej odídem preč.



Naše zážitky a pocity

Minulý týždeň sme boli na vychádzke s pánom Szajkóom. Bolo veľmi dobre. Je tu dobre, zvykla som si, ale chcela by som ísť naspäť do Detského domova v Hriňovej. Píšem si aj s rodičmi a aj s kamarátkami. Každý deň mám niečo robiť. S tetou Ad'kou sme boli na antuke riadiť a aj sme umývali školské dvere. Rýchlo nám s ňou ubehne čas, je s ňou fajn. Cítim sa s ňou dobre. Na skupine je tiež dobre. Počúvame hudbu, tancujeme a rozprávame sa. Som rada, že viem o živote tak veľa. Dnes bolo celý deň dobre.

Anička 7. ŠZŠ

Ahojte, chcem Vám povedať, že ako som prežila september a október. Pozerali sme televízor a boli sme na vychádzke. Mala som trest a dostala som mínus 200 bodov.

Ahojte !

Zlatka 8. ŠZŠ

Našu skupinu tvorí 8 dievčat: Táňa, ja, Irena, Anička, Zlatka, Monika, Tóna a Barby. To sú tie naj dievčatá, mám ich moc rada, sú perfektné. Niekedy sa aj urážajú, ale potom sa hneď aj udobria. To je na nich pekné. Moja skupina je veľmi dobrá.

Chcela by som poďakovať pánovi Szajkóovi a pani Končekovej, že sa o nás starajú, čo pre nás všetko robia a čo nás naučili. Vám patrí veľké ďakujem. V mene celej skupiny Vám odkazujem, že Vás máme rady !! Pána Szajkóa mám veľmi rada. Páči sa mi na ňom, že sa mu môžem zdôveriť so všetkým a ostane to medzi nami. Na pani Ad'ke sa mi páči to, že si nás zastáva, že si nás nedá a že nás vie pochopiť.

Ďakujem!

Lad'ka 7. ŠZŠ

Ked' som prišiel, tak som sa bál. Ale teraz sa mám dobre a chcel by som tu ostať.

Patrik 5. ŠZŠ

Bola som cez letné prázdniny u babky. Moja babka sa o mňa starala. Ja som väčšinou hrala futbal, ktorý ma aj najviac bavil. Futbal je super !

Tonka 6. ŠZŠ

Čo som v tomto zariadení mesiac a pol, tak som si už zvykla. Veľmi sa mi tu páči. Niektoré dievčatá sú v pohode, napríklad Táňa Čipková, Laďa Oláhová a aj Anička.

V škole sa mi nedarí násobilka, ale za dva alebo tri týždne som sa ju naučila. Pomohla mi pri tom pani Žigová. Pochválila ma aj na komunite, že je zo mňa prekvapená, že už som sa násobilku naučila. Naša triedna pani učiteľka je ku mne veľmi dobrá.

Barborka 8. ŠZŠ

Včera som bola v škole a potom sme išli do izby sa prezliecť a varili sme. Pozerali sme televízor. Potom sme išli hrať do telocvične volejbal. Je tu celkom dobre, až na to, že mi chýba domov a chcem byť so svojou rodinou. Keby som nerobila zle, tak by som tu nebola.

Monika 8. ŠZŠ



Prečo som sa vrátil

Prečo ? Prečo ? No preto, lebo som sa nepoučil z chýb, ktoré som spravil v minulosti. Znova som neposlúchal, utekal som. Priznávam sa, že som robil aj iné veci. Túlal som sa, fetoval som, žobral som. Takže, zaslúžim si to, že som v Čerenčanoch.

Andrej Berky 3. VS

Čo ma trápi

*Volám sa **Roman Kováč**. Mojm najväčším problémom je to, že neustále klamem. Chcel by som to veľmi zmeniť. Ale keď je niekto klamár, ťažko rozoznajú, že nie vždy klameš. Preto sa so mnou nikto nebaví. Na každom rohu som vždy sám. Tak veľmi by som si priaľ, aby som mal kamarátov a aby som bol oblúbeným. Ale ľudia sa súdia aj podľa toho, aké majú srdce.*

Roman Kováč 3.VS

Môj zážitok

Moje začiatky v Reedukačnom centre v Čerenčanoch boli ťažké, ako pre každého chovanca. Moji rodičia ma daro upozorňovali, aby som zmenil svoje správanie, pretože dopadnem tak, ako som dopadol. Upozorňovali ma asi tri mesiace predtým, ako som sa dostal do RC. To, že som puberták sa nedá na moje obdobie asi veľmi vyhovárať. Robil som si vždy po svojom: chodil som neskoro domov, neposlúchal som svojich rodičov. Očakávam od svojho pobytu v tomto zariadení to, že budem taký, ako sú všetci ostatní, zapadnem do kolektívu a zmením svoj život.

Počas pobytu v RC mi budú chýbať predovšetkým moji rodičia. Moja mama je tá, ktorá mi nie len poradila, ale až teraz si uvedomujem, že ma aj vychovávala.

Sľubujem, že sa už zmením.

Martin Baláž 3. VS

Halloween

Na Halloweene bolo veľmi dobre. Mali sme super diskotéku. Bola tam dobrá hudba a aj dym. Všetci sme tancovali a aj sme zabávali sa. Zo začiatku som mal stres, ale potom bolo dobre. Dievčatá začali tancovať a Maja spievala cigánsku pesničku. Celé to tam bolo výborné. To všetko pre nás pripravili vychovávateľa. Halloween sme mali aj vo štvrtok, ktorý pre nás pripravili páni učiteľia. Dostali sme aj pekné odmeny. Potom bola diskotéka.

Tomáš Horský 3. VS

Krásna jeseň.....

Ahojte.....Každý týždeň sa tešíme na pracovné vyučovanie, lebo sa tam výborne odreagujeme, často nám na iných hodinách býva smutno, hlavne teraz, keď sme sa vrátili z prázdnin. Celý mesiac sme robili v školskej záhrade a v okolí, ukončovali sme jesenné práce, čistenie záhrady od starej trávy, upravili sme poličko pri skleníku, hrabali sme listy spod stromov a to najlepšie, jesenná úroda nás aj obdarila, po vynaloženej práci nás pán učiteľ odmenil jablkami, hruškami, orechmi „mňam“. Teraz pomaly prichádza zima, ale určite bude veľa roboty...už sa tešíme....

*Lad'a Oláhová
7. SZŠ*



Naša školská záhrada

...Varenie...

Dňa 12.10.2010 v roč.5.-6. ŠZŠ sme mali tému „varenie“ .Tak sme sa dohodli s pánom Václavíkom, že si urobíme „Chleba vo vajci“. Robili sme ho spoločne. Na práci sme sa podieľali: Antónia Balážová, Kristián Deleman, Patrik Lukáč...

Vajíčka boli domáce ...vyžívali sme sa v tom, že sme si spoločne varili ...a to najlepšie, že nám veľmi chutilo...to bolo predsa „NAJHLAVNEJŠIE“...

...Dúfame, že aj nabudúce bude takáto super téma „varenie“ a zopakujeme si takúto chvíľu, ale s iným návrhom jedla...Chceme sa poďakovať p.Václavíkovi, že nám spríjemnil chvíľu niečím, čo nás veľmi potešilo....

S pozdravom 5.-6.ŠZŠ Antónia B.



Dobrú chuť !



Garfield, maj sa !



**Bol ozdobou našej brány,
motal sa nám pod nohami.
Kocúr Ghassan, Garfield zvaný,
nechcený aj milovaný.**

**Jedného letného dňa
sa stala udalosť náramná!
Garfield s pánom Sivokom
padli si do oka.**

**A tak Garfield, loptoš starý,
u Sivokov je chovaný.
Veľmi radi ho tam majú,
dobrotami ho chovajú.
Z dobrôtok sa vytešuje
a bruško si opatruje.**

/ obdivovatelia Garfielda/



Z našej tvorby

Viem, o čom snívam,
viem, koho chcem!
Teba, láska, pri sebe mať,
lebo ťa milujem.

Viem, že stále ťa ľúbim,
viem, že stále ťa chcem.
Tieto básne, ktoré skladám,
sú o tebe len.

**Chcem stále iba s tebou byť,
a nikdy ťa už nestratiť.
Keď spím, tak ťa aj v snoch vidím.
My máme byť spolu,
láska, ver mi, tak to cítim.**

Žaneta Síposová 7.ZŠ





Môj domov, môj hrad



Ty domov, najvzácnejší kútik krás,
si nádejou pre mnohých z nás.
Deti sveta tak veľmi chcú ťa nájsť,
oni túžia od tvojho tepla zújsť.

Aj keď sú po nociach samy a ťažko im je bez mamy,
musia nájsť v sebe silu, zahodiť strach, ukázať svetu, aj my sme tu.

Ref:

**Všetkým nám boh život dal, tak pod'me verne spolu.
Pridaj aj ty svoju dlaň, nech aj tvoja tvár radosťou žiari nám.
Viem, že si tu aj pre nás, že ťa môže mať každý rád,
ako prameň tvojej rieky v koryte svojom slobodne rásť.**

Nie silou rúk, nie zbraňou zla, lež mocou svojho srdca.
Chcem počúvať tvoj tlkot a hlas a šťastie domova chcem znovu nájsť.
Keď nájdeš šťastie, bolesť sa zahojí, ale v srdciach nás opäť zabolí.
Keď slzy radosti budú tiecť nám, ale v živote nebude nikto sám.

Ref:

**Všetkým nám boh život dal, tak pod'me verne spolu.
Pridaj aj ty svoju dlaň, nech aj tvoja tvár radosťou žiari nám.
Viem, že si tu aj pre nás, že ťa môže mať každý rád,
Ako prameň tvojej rieky v koryte svojom slobodne rásť.**



Text: Mgr. Atilla Szajko



Som tu sám

Častokrát som bol len sám, celkom sám.

Smútok na duši mám, keď zaspávam.

Je tak ťažké žiť, len tak na kraji stáť, nikoho nečakať, nechciet sa báť.

Mám ešte nádej pre tento príbeh, bude to cesta na dlhý beh.

Mám ešte slnko na tuhé mrazy, aj tak sa bojím, kto mi utrie slzy.

Ref:

Tak snívaj krásny sen, daruj vždy každý deň, daruj vždy lásku.

Tak snívaj krásny sen, pýtam sa každý deň tu istú otázku, som tu sám.

Požičaj mi krídla, daj mi svoje ruky,

zohrej ma láskou v tvojom náručí.

Leťme spolu rýchlo blízko hviezd,

nájdime jednu z našich ciest.

Mám ešte nádej pre tento príbeh, bude to cesta na dlhý beh.

Mám ešte slnko na tuhé mrazy, aj tak sa bojím, kto mi utrie slzy.

Ref:

Tak snívaj krásny sen, daruj vždy každý deň, daruj vždy lásku.

Tak snívaj krásny sen, pýtam sa každý deň tú istú otázku, som tu sám.

Atila Szajkó

Odkazovač

www.rccerencany.sk
www.rccerencany.sk

Všetci ste si určite všimli, že na našom webe funguje odkazovač, kde môžete napísať všetko, čo máte na srdiečku, čo vás trápi a pod. Niektorí naši chovanci tak urobili a tu je pár príspevkov od nich... Neváhajte, nebojte sa a slušne skúste napísať niečo aj vy. Uprednostním podpísané príspevky, nie všelijaké prezývky, potom musím lúštiť, hľadať a domýšľať si, kto to asi je ☺

admin

Ahojte, všetci, ani neviem, ako mám začať, alebo čím mám skorej začať. Ale asi tým, že by som sa chcel najskôr všetkým poďakovať za to, čo ma všetko naučili a čo všetko dokážu naučiť. Sú to naozaj dobrí ľudia, od pána kotolníka až po pána riaditeľa. Ja som rád, že som mohol stráviť taký dlhý čas v tak krásnom ústave a že som mohol spoznať toľko nových tvári a dobrých ľudí.

VÁM VŠETKÝM PATRÍ IBA JEDNO VEĽKÉ SLOVO - ĎAKUJEM...

Patrik Salay

Drahé Čerenčany, spomínam v dobrom, tam som prišiel na to, že som talentovaný mladý chalan, ďakujem Vám...

anonym resp. Ciel2k1

PERLA691

No, čaute moje najkrajšie Čerenčany na svete, milujem Vás a hlavne Fazeky, Janku Lepišovú, p. Chodúrka a Chodúrku, aj p. Slovenčákovú. Kristián, ak si tam, maj sa dobre, mám Ťa rada jak kamoša, si dobrý chalan. Milujem tie dni, keď som bola s Tebou jak súrodenci. Vaša bývala **Sabína Reváková**

Ahojte, športovci RC Čerenčany! Ako sa máte? To som ja, Peter Deleman. Ja chcem iba toľko napísať, že Vám, všetkým pedagógom, ďakujem za to, čo ste do mňa dali a čo ste ma naučili, hlavne čo sa týka športu. Chcel by som pozdraviť všetkých učiteľov za to, že ma naučili veľa vecí, hlavne pani slovenčinárku a matematikárku, ony vedia koho, lebo keby nie je ich, tak tieto začiatkové skúšky nespravím. Ďakujem Vám...

Peter Deleman

Pozdravujem všetkých, čo ostali tam, hehehe. Inak, pán Hedviga, do školy už chodím.

Alžbeta Fillová – „babeta“

nikolas339

No, čo je, Čerenčany. Na Vašej stránke som asi každý deň, ale píšem Vám až teraz. Čo už a ako sa máte? Ja sa mám fajn, o chvíľu končím a idem do Čiech za matkou, dúfam, že tam nie sú takí, ako sme boli my. Pozdravujem pána Kiššku, p. Bodnára a veľké ďakujem p. Janke Lepišovej. Chalani aj baby, vážite si ten domov, čo tam máte, lebo život je xxx, takže keby som mohol, zostanem tam navždy. Pozdravujem p. Haluštíka a p. Csanka, ak si toto niekto prečítal, neleňte a napíšte, lebo sa nudím.

Nikolas Boldi

Radho - Džakky

Čaute, Čerenčany! Chovanci, ktorí sú tam práve umiestnení, ma iste nepoznajú. Volám sa Rado Konečný a som bývalý žiak RDD(dnes RC). Chcem sa poďakovať všetkým za skvelých pár strávených rokov v tomto zariadení, ktoré mi dalo veľa, dodalo odvalu sa vzchopiť a pozrieť sa na život trochu z inej strany. VEĽKÉ ĎAKUJEM a pozdravujem všetkých (p.riaditeľa, p.vedúcu-Fazeky, p.učiteľku Porubiakovú (moju naj triednu), p.učiteľov, p.vychovávateľov a samozrejme všetkých zamestnancov, spomínam na Vás. Momentálne som na ceste do Rakúska za prácou, ktorú študujem a baví ma...tak mi držte palce, nech to tam zvládnem !

pumma2007

No, ďakujem za všetko, aj za volejbal, čo ste ma naučili, lebo teraz aj doma hrávam volejbal, kúpili mi novú loptu, dokonca značkovú nika-mamina, takže asi budem chodiť na tréningy v Bratislave do mesta. D:)

Veronika Gombitová

Zdravím všetkých v Čerenčanoch. Ako sa tam mávate, užívate si prázdniny?...takže máte PUTOVNÝ POHÁR. Pekne, pekne... Čerenčany mi dali veľa do života, DÍK. Pozdravujem všetkých vychovávateľov.. pána riaditeľa, pani Fazeky... a všetkých športovcov :D

Frederik Fazekaš

sokol704 | 29.06.2010 11:19:24

Ublížil mi jeden človek, no ale on by sa mal v tom pochopiť, že prečo to len asi robil, no ale veď predsa je už dospelý, sorry, ale je to trápne a veľmi i keď je to mladý, prečo to robil??? Otázka a viem, že si to pozrie, tak dúfam, že dá aj na toto odpoveď a to je jedno, že kto toto písal, alebo nie, ale len na tej odpovedi záleží. No tak sa, dúfam, vzchopí na budúci rok a inak sa bude správať ku všetkým, ktorým ublížil a ostávajú tu, sorry!!!

Odpoveď : admin - - - sokol704 | 29.06.2010 14:51:20

Ahoj, sokolík Kristiánko...Ty si koľkým ublížil???

Vtipy - Škola



Miško si v škole prdne, učiteľka hovorí:

- Čo si to urobil?! Choď za dvere!!!

Miško sa začne smiať tak , až príde riaditeľ a pýta sa ho:

- Prečo sa smeješ, Miško?

- Ale, prdol som si, ja som tu na čerstvom vzduchu a oni ostali v tom smrade.

Starý pán profesor na začiatku hodiny anatómie vytiahne z vrecka kľúč a vyzve študentku:

- Skoč, prosím ťa , do kabinetu, dnes budeme na hodine preberať orgán lásky, prines ho!

Študentka sa vrátila, položila preparát na katedru, pán profesor sa usmial a skonštatoval:

- Ako sa tie časy menia, za mojich mladých čias dievčatá doniesli srdce!

Profesor na prednáške hovorí študentom:

- Keby ste vy tam vzadu boli ticho, tak ako tí uprostred, čo lúštia krížovky, mohli by tí vpredu pokojne spať.

Vyučovanie. Malý Petrík sa hlási.

- Čo chceš? - pýta sa učiteľ.

- Prosím, chcem na záchod.

- Teraz nevyrušuj a počkaj na prestávku. Trpezlivosť ruže prináša!

Po chvíli sa Petrík hlási zase.

- Čo zase chceš? - pýta sa učiteľ.

- Prosím, už mi tie ruže začínajú klíčiť.



Vtipy - Zvieratká

Medveď zvolá v lese poradu, na ktorej vraví:

- Dnes som zvolal poradu.
- Zvolal poradu, zvolal poradu, - opakuje žaba.
- Lebo zajtra ideme na výlet, - pokračuje medveď.
- Ideme na výlet, ideme na výlet, - kváka žaba.

Medveď nahnevane povie:

- A to zelené zvieratko s veľkou hubou s nami nikam nejde.

Žaba len povie:

- Keď krokodíl sa tak tešil.

Sliepka sa sťažuje kohútovi.

- Konečne som deťom vysvetlila ako prišli na svet, že sa vyliahli z vajčiek...

Kohút:

- No a?
- Teraz chcú vedieť, ako sa do tých vajčiek dostali!

Ide medveď po lese a vidí, ako slon lezie na strom. Pýta sa ho:

- Prečo lezieš na ten strom?
- Lebo mám rád jablká.
- Ale veď to je jedľa!
- To nevadí, ja ich mám so sebou.

Mami, naozaj som ľadový medveď?

- Áno, synček, prečo sa pýtaš?

- Lebo je mi kosa!

Veveričky luskajú oriešky. Z prvého vyberú zlate šaty. Z druhého vyberú strieborné šaty. Z tretieho vyberú diamantové šaty. Jedna sa ozve:

- Ak to bude takto pokračovať, umrieme od hladu!

Po pralese ide mravec a za ním ide slon. Slon mravca čoraz viac doháňa, až sa mravec nahnevá a rozkričí sa na neho:

- To sa ti ide, keď som ti vyšliapal cestu!





Všetko nejlepší našim oslávencom

**Prajem Ti všetko, čo Ti môžem priať,
nech máš svoju lásku komu dať,
nech Ťa má niekto moc moc rád..
Rozum, čo v núdzi poradí,
ruku, čo v žiali pohladí,
priateľa, čo Ťa nikdy nezradí..**



Rozlúčka s RC Čerenčany

Takže ja začnem asi tak, je 21.10.2010, 08:10 hod., teraz sedím v aute a myslím na Čerenčany len v tom dobrom. Prišla som sem 22.10.2008, spočiatku som si myslela, že sa tam budem mať zle, ale veľmi som sa zmýlila: „Je to najlepšie reedukačné centrum, aké kedy bolo.“ Som veľmi rada, že som tam bola. Teraz cestujem do Zlatých Moraviec, ak mám povedať pravdu, tak sa aj teším aj nie. Teším sa preto, lebo spoznám nové kamarátky,



no lepšie ako v Čerenčanoch asi



nebudú, ale to zistím po čase. A neteším sa preto, lebo mi strašne chýbajú, najviac: „dr.“ Paľko Hedvige ☺, pani Dušanka Žigová, pán Peťko Csank, pani Katka Angyalová, najmä pán

a pani Chodúrovci, p. Veronika Ďurišová, p. Szajkó, p. Bolčiš jeden aj druhý, p. Pompa, p. Megová, p. Šerešová... Prosím, prečítajte si tento list všetci vymenovaní ľudia.

Veľmi ma mrzí, že som stratila takú super kamarátku Vierku Miklošovou, „moju sestričku“, na ktorú nikdy nezabudnem a aj na naše krásne aj zlé prežité chvíle, veľmi Ťa mám rada a dúfam, že sa spolu ešte niekedy

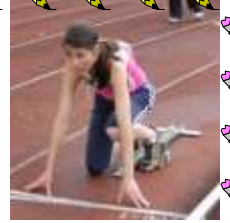


stretneme.

Teraz ku mojej láske: Dávid, Teba som si oblúbila, veľmi Ti ďakujem za chvíle, ktoré sme prežili spolu a prepáč mi za to, že sme sa mojou vinou rozdelili takto nepekne. Strašne mi chýbaš a aj všetko okolo toho, nikdy na Teba nezabudnem a dúfam, že sa niekedy ešte stretneme. No a čo k ústavu? Veľmi mi to bude chýbať, keď som bola v Čerenčanoch, moja diera v srdci, ktoré bolo rozbité „vd'aka mojej mame“, tak sa mi hojila vd'aka super ľuďom, ako ste vy všetci, ktorých som vymenovala.



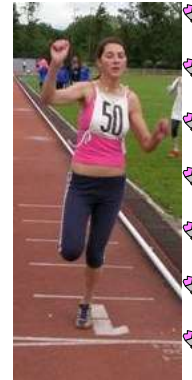
Možno som párkrát nadávala na pána a pani Chodúrovcov, ale poviem Vám pravdu, sú to najlepší a najúžasnejší „vychoši“ v Čerenčanoch. Bude mi chýbať p. Chodúr, lebo sa nebudem mať s kým



hádať ☺ (srandujem) HA-HA-HA.

Pre Vierku a Dávida: Vy dvaja ste boli pre mňa všetkým, chýbate mi moc, dúfam, že nebudete smutní, lebo stačí, že som ja. ☹

Moc mi chýbate všetci, budem na Vás vždy spomínať len v dobrom. Teším sa na Vás na športových hrách, však pán Hedvige, prehráte 800 m a že by aj volejbal??? ☺ ☺ ☺



Mám Vás moc rada, budete navždy v mojom srdiečku,

VŠETCI.

Poviem Vám pár posledných viet. Deti, naučte sa toto: „Múdry človek sa učí na cudzích chybách a hlúpy na vlastných“.

Dúfam, že na mňa nezabudnete, lebo ani ja na Vás nikdy nezabudnem, mám Vás všetkých moc rada.



Nakoniec. Pán riaditeľ, ste skvelý človek a mrzí ma všetko zlé, čo som Vám spôsobil, ale už som od Vás odišla, tak určite máte čisté svedomie a menej obáv, že sa stane niečo v ústave.

Ďakujem za posledné slová.

S najkrajším pozdravom Vaša chovankyňa Júlia Tran Vanová – „Miklošová Kardošová“. ☺

So súhlasom Júlie som toto prepísal v pôvodnom znení, takže za obsah nezodpovedám ja.

Júlia mi adresovala ešte pár, ako ja hovorím, „teplých“ riadkov, ktoré nemám zverejňovať, ale prosí ma, aby som jej poslal toto číslo časopisu, napálil DVD-čko a všetky akcie + foto, na ktorých sa zúčastnila...



„dr.Hegrid“

Venované Júlii...

Je 21.10.2010, cca 7:15 hod. Mne začína dozor, pre Vás škola a vyučovanie, ale pred tým raňajky. Tak ako vždy začíname komunitou, na ktorej sa dozvieme, ako ste sa správali počas noci a rána. Na moje prekvapenie bolo všetko v poriadku, až som sa nestačil čudovať, ani sám som neveril tomu hodnoteniu pánov nočných vychovávateľov. Najviac ma zaujalo hodnotenie p. Pompu. Vraj s dievčatami nemal žiadne problémy a že boli výborné, čo sa týka večernej a rannej činnosti. Nechápal som a ani pravdupovediac neveril, kým som si nepozrel knihu hlásenia a v nej...



Júlia Tran Vanová odchádza do Zlatých Moraviec...

Pre istotu som sa pozrel na pani zdravotnú, potichu som sa jej opýtal, čo je na tom pravdy a ona mi potvrdila to, čo bolo napísané modrým perom na bielom papieri: „Áno, odchádza.“



Vtedy mi došlo, že to hodnotenie malo opodstatnenie, vtom som si začal uvedomovať tie trpké pohľady, ľútoslivé tváre, sklonené hlavy a aj slzy... Ani môj „večný humor“ nikoho nezaujímal. Prebehol som očami po jedálni a stále som tam videl len smútok. Priznám sa, prvé, čo mi prebehlo hlavou, bolo: volejbal...800 m... skok do výšky...stolný tenis...kto to bude robiť, kto??? Júlia??? Nie, veď predsa odchádza.



Otriasol som sa ako „zmoknuté kura“ a pristúpil som bližšie k dievčatám a k Júlii. Videl som len slzy, slzy, slzy...Hm, a teraz buď macher, „doktorko“, vymysli niečo, aby si nabudil aspoň trochu ľahšiu, veselšiu atmosféru. Spočiatku sa mu to aj darilo, celkom vygradoval „atmošku“, že sme zabudli aj na to, čo príde, čo bude nasledovať za pár minút. Stihli sme si „zhodnotiť“ Júliin pobyt u nás od A po Z.



Pozitíva, negatíva, všetko sme si prešli, ale aj tak sme našli viacej toho dobrého, i keď aj to zlé sme spomenuli. Ostali sme len pri faktoch a tie boli jasné, za chyby sa pyká, s tým sa nedá nič robiť. Čas sa nedá vrátiť späť, nie, je to nedokázateľné a ani sa to nikomu zatiaľ nepodarilo. Urobiť



zle je ľahké, ale odčiniť to ešte ťažšie.

„Júlia, je čas,“ povedala p. zdravotná... Čas sa naplnil, je koniec, vlastne nie, pre Júliu je to nový začiatok... „Ahojte, držte sa, majte sa krásne...“ povedala nám všetkým...

Nechcem tu písať prečo, načo, začo, nechcem obhajovať, zjednodušovať, či nebodaj ospravedlňovať niekoho, niečo, i keď viem, vyznie to tak... ☺ ☺ ☺ chcel som len niečo „srandovné“ napísať. Nepodarilo sa, a čo, nevádi, ale Júliu to určite poteší...

PS: Také ticho v jedálni som ešte nezažil, nehovorím, že to bolo zlé, v podstate sa od Vás vyžaduje, aby ste boli v jedálni slušní... ale už nikdy nechcem zažiť také dni, ako bol tento...nikdy...

Vôbec som nečakala, že Júlia odtiaľto odíde. Moc mi chýba, cítim sa sama, keď tu nie je... Keby tu bola, všetko by som jej vynahradila, mrzí ma to, že som sa s ňou stále hádala. Dúfam, že mi napíše a nezabudne na mňa. Mám Ťa hrozne rada...

Vierka Miklošová,
Tvoja modelka... ☺☺☺

„dr.“ Hedvige-Hegrid ☺



Športové Okienko

Dňa 22.9.2010 sa konalo okresné kolo v cezpoľnom behu starších žiakov-čiek a študentov-tiek. Naše zariadenie reprezentovali títo žiaci: Ivan Suchý, Dávid Kardoš, Marián Rovňaník, Kristián Horváth, Lukáš Pecúš, Marek Fendek, Zlatica Rezmuvešová, Juliana Hečková,



Anna Mária Amália Baluchová alias „El Kama“ ☺,

Marcela Poláková, Irena Kováčová a Júlia Tran Vanová.

Starší žiaci a žiačky mali pred sebou 2 km dlhú trať, ktorá viedla členitým terénom.

Najlepšie sa umiestnil Ivan Suchý (2.miesto), Dávid Kardoš (8.miesto) a Marián Rovňaník (16.miesto).

V kategórii družstiev sa umiestnili na peknom 2.mieste.

Dievčatá sa umiestnili nasledovne: Zlatica Rezmuvešová (5.miesto), Juliana Hečková (7.miesto) a AMA Balúchová (diskval.-nedobehla).

V kategórii družstiev skončili na 3.mieste.

Na študentov a študentky čakal 3 km okruh. Najlepšie si počínali Kristián Horváth (1.miesto), Lukáš Pecúš (3.miesto) a Marek Fendek (6.miesto).

Dievčatá nemali konkurenciu, nakoľko sa prihlásila len jedna škola a skončili nasledovne: 1.miesto - Júlia Tran Vanová, 3.miesto - Irena Kováčová a 4.miesto - Marcela Poláková.

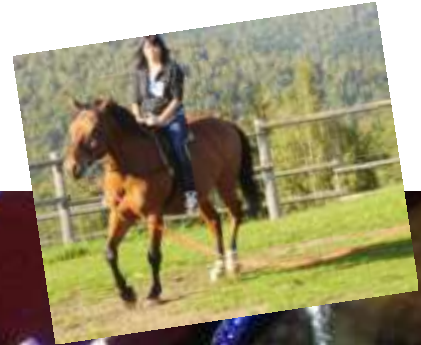
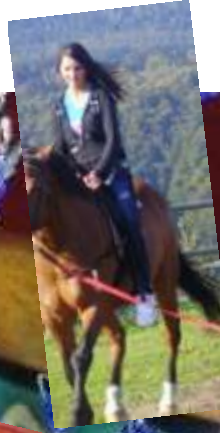
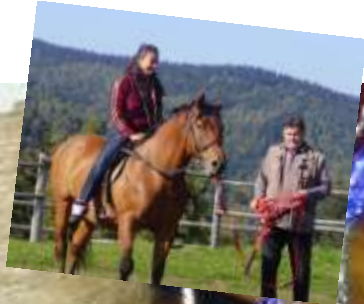
Kategórie študentov-tiek postúpili na Krajské kolo do Banskej Bystrice, ktoré sa konalo 12.10.2010. Nakoľko sa nám prihodila nemilá udalosť (karanténa-žltáčka), tak sme sa tohto kola nemohli zúčastniť.

Viem, mrzí nás to všetkých, ale aj takéto veci nám prináša sám život. Vinníka nehľadáme, lebo nie je, osud to takto zariadil...ale verte, pre nás ste víťazmi vy všetci, ktorí aspoň niečo pekné dosiahnete a nemusí to byť len nejaké víťazstvo v behu alebo niečom podobnom...



☺ Hegrid ☺

Konvergencie 2010



Sviatok všetkých svätých

Návštevy cintorínov, zapaľovanie sviečok na hroboch blízkych, ich vyzdobovanie kvetmi, spomienky na tých, ktorí už nie sú medzi živými, to všetko charakterizuje každoročne prvé novembrové dni. Katolícka cirkev 1. novembra slávi prikázaný sviatok Všetkých svätých, na ktorý 2. novembra nadväzuje deň Spomienky na všetkých verných zosnulých, ľudovo nazývaný Dušičky. Veriaci si dnes počas omši pripomínajú svätých, ktorí viedli pravý kresťanský život, žili a zomreli vo viere v Ježiša Krista. Spomínajú a modlia sa aj za tých, ktorí nemajú miesto v kalendári, neboli vyhlásení za svätých, ale žili čestným životom, konali dobro a vedeli sa obetovať pre iných.

Sviatok Všetkých svätých sa prvýkrát slávil v Ríme 13. mája 609, keď pápež Bonifác IV. prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Panteón, a zasvätil ho Panne Márii a všetkým svätým. Neskôr pápež Gregor III. (731-744) preložil slávenie Všetkých svätých z 13. mája na 1. november, keď v Bazilike sv. Petra slávnostne posvätil kaplnku k úcte všetkých svätých. Na sviatok Všetkých svätých nadväzuje deň Pamiatky všetkých verných zosnulých. V roku 998 opát Odilo v benediktínskom kláštore Cluny zaviedol tradíciu 1. novembra večer vyzváňať a spievať žalmy za mŕtvych a na druhý deň slúžiť veľkú zádušnú omšu. Tento zvyk sa čoskoro rozšíril po celej západnej cirkvi. Na znak nesmrteľnosti duší a Božieho milosrdenstva sa na cintorínoch zapaľujú sviečky.

Na Slovensku siaha úcta k mŕtvym až k našim praslovanským predkom. Podľa ich predstáv sa duše zomrelých nad'alej zúčastňovali na udalostiach svojho rodu, ktorý si ich mal uctievať primeranými obradmi. Z oravskej doliny pochádzajú údaje, že sa na cintorínoch v noci z 1. na 2. novembra umiestňovali dokonca jedlá a nápoje pre "dušičky" – ako pozornosť pre ne alebo ako pokrm pre chudobných a tých, čo sa za ne modlili.

Dušana Žigová





Halloween

Halloween - ako sviatok - je veľmi starý. Jeho história siaha až ku Keltom. Vtedy sa rok delil na dve obdobia - obdobie hojnosti a obdobie zimy a hladu. Začiatkom novembra sa Keltom zásoby zúžili a nastávala zlá doba. Preto ľudia prvý novembrový deň uctievali Boha Mŕtvych - Anwinna. Ľudia verili, že tejto noci sa zjavujú duše mŕtvych, a tak im svietili na cestu svietnikmi vyrobenými z dyní. Duchovia sa vracali domov, aby za pomoci svojich príbuzných prekročili hranicu Zeme Mŕtvych. Živí sa prezliekali do starých šiat a maľovali si tváre, aby do nich nevstúpili zlí duchovia. Tejto noci sa hovorilo Samhain.

V roku 43 po Kristovi okupovali keltské územia rímske vojská. Časom sa tieto národy a zvyky začali prelínať, a tak sa Samhain začal sláviť i v období žatvy. K svietnikom a ohňom tak pribudlo ovocie a obilie.

Behom 500 rokov sa k moci dostala katolícka cirkev. Pápež Bonifác IV. chcel zamedziť sláveniu pohanských sviatkov, a tak sa zriadil nový sviatok - Sviatok všetkých svätých (u nás 1. novembra). Avšak mnohí ľudia slávilí oba sviatky spolu. V 16. storočí bol teda na svete nový sviatok - "All Hallow'Day (Eve)", čiže Deň všetkých blahoslavených. Podvečer tohto sviatku (31.10.) sa volal All Hallows' Evening, v dedinskom slangu jednoducho Halloween.

V 20. rokoch minulého storočia boli oficiálne povolené mestské oslavy. V dnešnej dobe si ľudia v Amerike ozdobujú dom, vyrábajú dyňové svietniky a pečú koláče. Deti sa prezlečú za strašidlá a chodia od domu k domu.

Dušana Žigová



Halloween 2010



To tu ešte nebolo... zažili sme „ozajstnú“ halloweenskú noc. Vlastne nie, bol to deň ako každý iný, ale niečím bol iný. Len piati ľudia vedeli, ako to bude vypadáť ☺, ale ani len netušili, čo sa bude diať, čo bude nasledovať... ako vlastne vy všetci zareagujete.

Predstaviť si noc cez deň nie je také ťažké, že?...ale zmeniť deň na noc je ešte ľahšie... ☺☺☺

Nastalo hrobové ticho, každý bol plný očakávania, zrazu vresk, krik, hluk, všade veľa dymu a pary...tma. Veľká tma, nič nevidím, iba počujem nejaký výkrik, niečo ma chytá, ťahá. Zimomriavky mám po celom tele. Strach??? Nie, nemám, ale plné gate zato mám... ☺ vlastne máme všetci... Všade plno všelijakých dobrôt, sladkostí, malinoviek. To všetko je len a len pre nás. Oplatilo sa nebáť a vstúpiť cez tunel plný strachu, dymu a hlavne zábavy...

Halloweenská party sa môže začať...

Už to bolo tak dávno, pomaly sme na to aj zabudli, že? Toto môžeme zažiť iba raz do roka...dúfame, veríme a hlavne všetko preto spravíme, aby sme to zažili aj nabudúce...

PS: Táňa, Ivan, Marcel, ďakujeme za pomoc, bez vás by sme to nezvládli.

Hegrid zostrojil „len noc“ a ak ste si mysleli, že toto všetko bolo z jeho hlavy, tak sa mýlite... Hlavným strojcom, režisérom bol, vlastne bola a celé si toto vymyslela, zorganizovala, zabezpečila a aj finančne podporila pani učiteľka Dušana Žigová.

Touto cestou by som sa jej vo vašom mene chcel veľmi pekne poďakovať za jeden nie obyčajný deň, či vlastne noc... ☺ **ĎAKUJEME!!!**

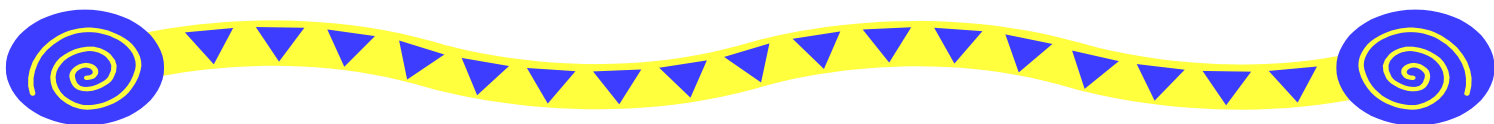
☺ Hegrid alias Hedvige ☺



Príloha DVD...



Workshop 2010



Redakčná rada:

Zodpovedná: PaedDr. Eva Sivoková

Členovia redakčnej rady
Za učiteľov a pedagogických pracovníkov :
Mgr. Marta Megová, Mgr. Dušana Žigová,
Mgr. Pavol Hedvigy, Mgr. Attila Szajkó,
Mária Chodúrová.

Dátum vydania: 12. november 2010

Náklad: 12 kusov

Pre potreby pracovníkov a detí RC Čerenčany

